

ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅតែឃ្លាន

Sat Dich

Meth Phearum

Let's Read

 The Asia Foundation

កូនមីកនីណាស្រលាញ់មេវាណាស់។ វាក៏ពេញចិត្តនឹងខ្លួនឯងដែលអាចប្រែពណ៌បាន ច្រើនយ៉ាង ហើយអ្វីដែលវាចូលចិត្តបំផុតនោះ គឺការញ៉ាំ។

ថ្ងៃមួយ មុនមេរាចេញទៅរកចំណីបានផ្ដាំថា៖ «កូនត្រូវញាំចំណីនេះ ដើម្បីឆាប់ធំ ប៉ុន្តែកូនមិនត្រូវញាំអីផ្ដេសផ្ដាសនោះទេ!»

បន្ទាប់ពីមេរាចេញទៅ កូនមីកនីណាក៏ស៊ីចំណីអស់រលីង។ ប៉ុន្តែ វានៅតែឃ្លាន កូរពោះគ្រូ
កៗ! ខ្លួនវាក៏ប្រែពណ៌តាមអារម្មណ៍មិនសប្បាយចិត្តរបស់វា។ «ហ៊ីម! ចំណីនេះ
តិចណាស់! ខ្ញុំស៊ីមិនឆ្អែតទេ តើធ្វើម៉េចទៅ បើខ្ញុំនៅតែឃ្លានខ្លាំងយ៉ាងនេះ?»

នីណាចាំថាវាមិនត្រូវចេញទៅណាទេ ប៉ុន្តែវាពិតជាឃ្លានខ្លាំង រំពេចនោះ វាបានលួចចេញទៅក្រៅរកចំណីស្ងាត់ៗ។

កូនមីកនីណាប្រែពណ៌ម្តងទៀតដើម្បីបញ្ឆោតកូនបង្កង ហើយចាប់ពួកវាជាចំណី។
«ឆ្ងាញ់ណាស់ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនៅតែឃ្លាន...»

«អេះហេ! តើស្អីគេនេះ? ខ្ញុំស៊ីវាសិន!» «អូ...! កូនត្រីនេះមានរសជាតិផ្អែមឆ្ងាញ់! ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ
នៅតែឃ្លាន...»

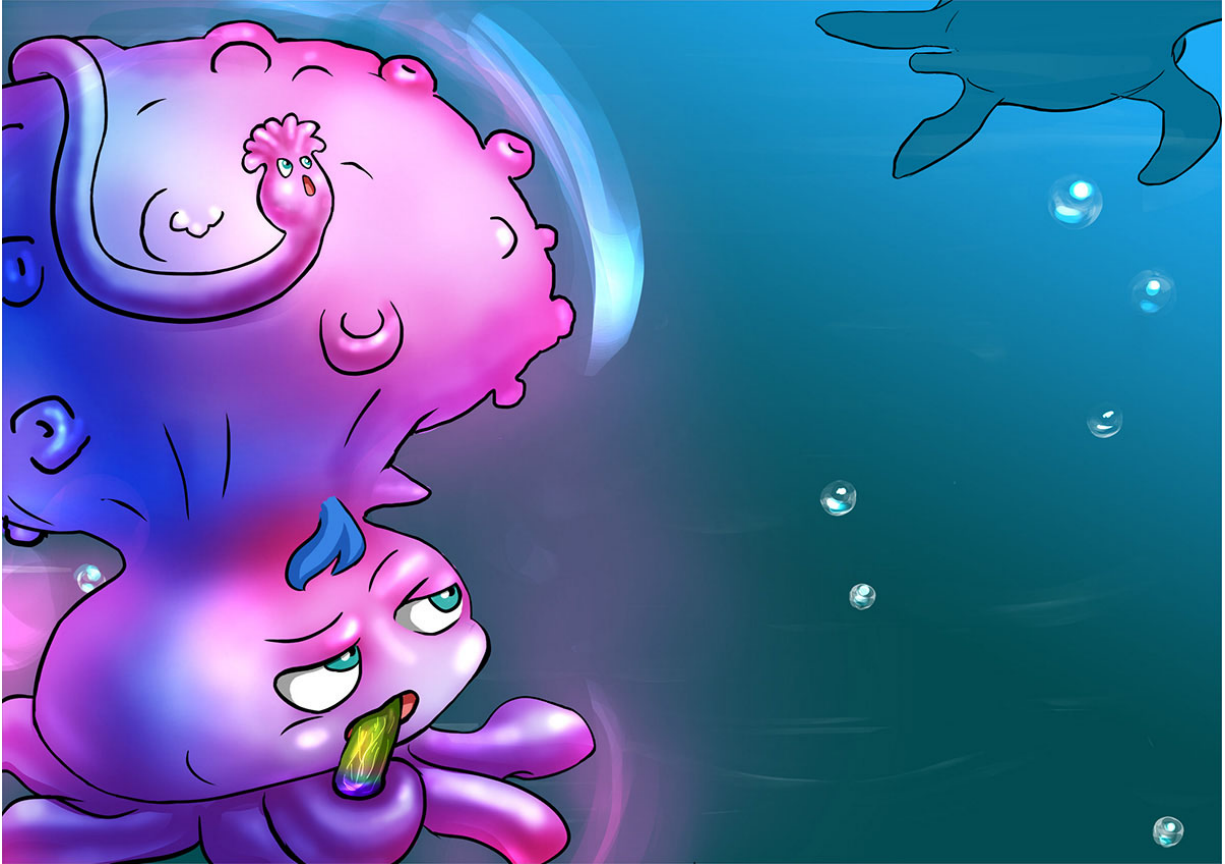
«ហ្ន! តើស្អីគេនេះ? ខ្ញុំស៊ីវាសិន!» «អ្នាក! របស់នេះ អត់ឆ្ងាញ់ទេ! ខ្ញុំនៅតែឃ្លាន!»

កូនមីកនីណានៅតែឃ្លានខ្លាំង ដូច្នេះវាស៊ីអ្វីដែលវាឃើញនៅនឹងមុខ។ វាមានរាងវែងនិងរឹង ហើយពិបាកទំពាបណាស់! «ហ្នាក! របស់នេះ ក៏អត់ឆ្ងាញ់ដែរ!...ខ្ញុំនៅតែឃ្លាន!»

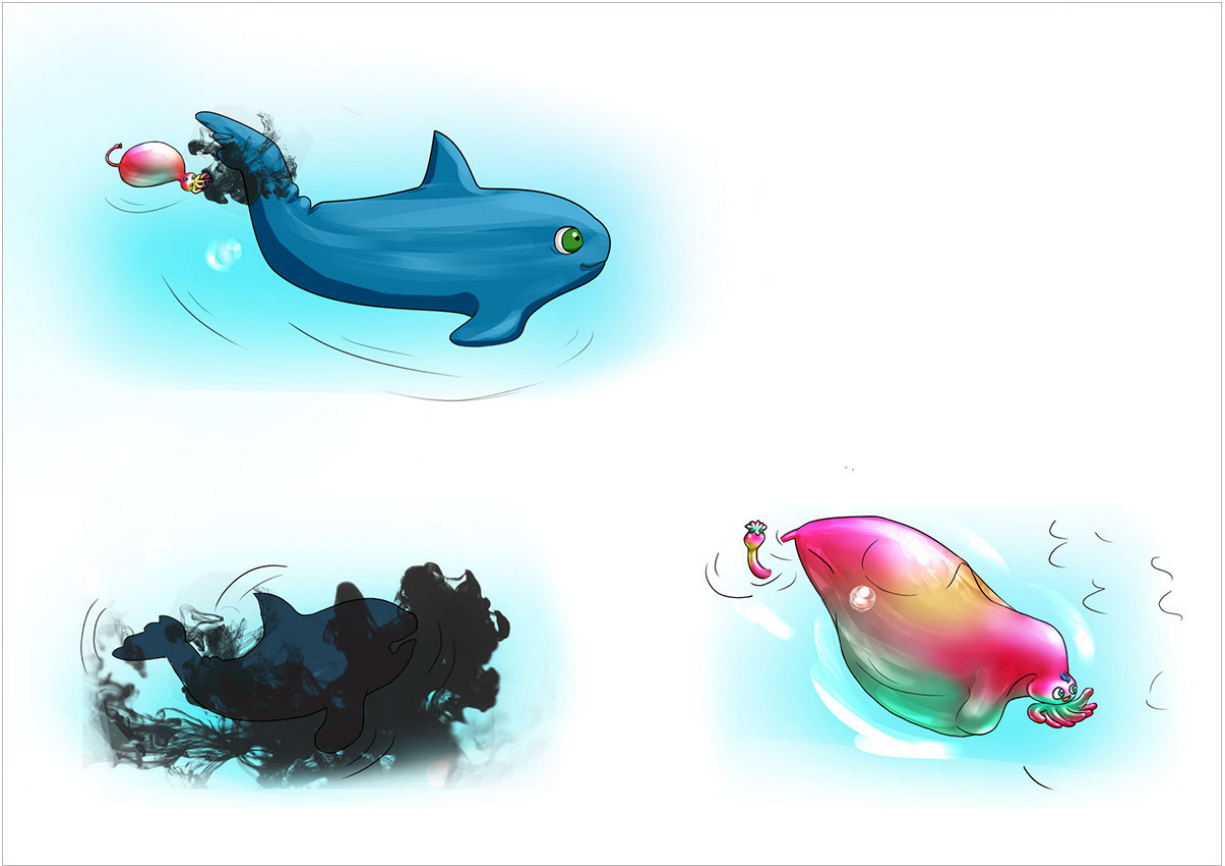
ពោះរបស់នីណាធំទៅៗ តែវានៅតែឃ្លាន។ «យ៉ា! តើស្ទីគេនេះ? ខ្ញុំស៊ីវាសិន!» «យី! របស់
នេះ មានរសជាតិស្រួលច្របៗឆ្ងាញ់ខ្លាំងណាស់! ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅតែឃ្លាន...»

«អីយ៉ូ! តើស្ទីគេនេះ? ខ្ញុំស៊ីវាសិន!» «អ្នាក! របស់នេះ អត់សូវផ្អែមទេ! ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនៅតែ
ឃ្លាន!»

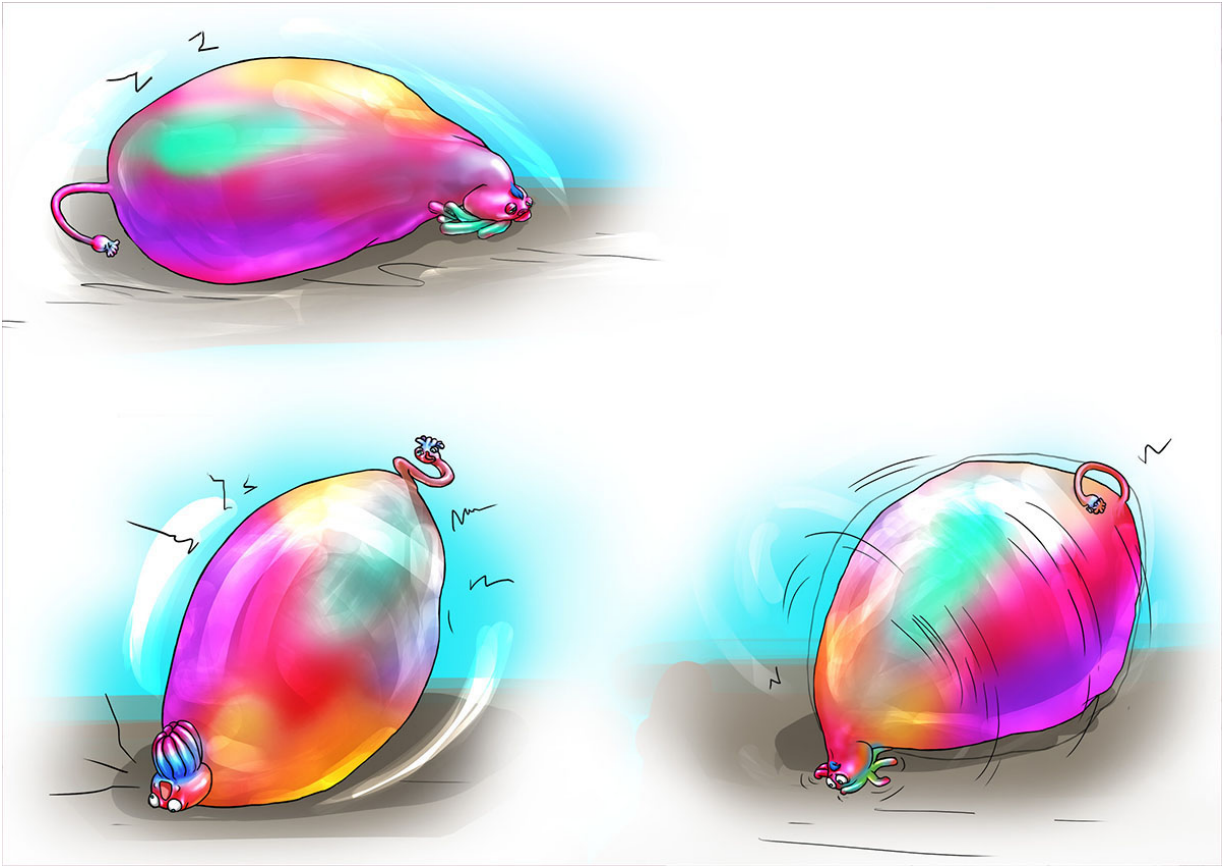
«អ័! តើស្ទីគេនេះ? ខ្ញុំស៊ីវាសិន!» «អ័! របស់នេះ រឹងពិបាកលេបណាស់! ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនៅតែ
ឃ្លាន!»

«អុញ! តើស្អីគេនេះ? ខ្ញុំស៊ីវាសិន!...ទេ! ទេ! វាធំខ្លាំងណាស់។» ដោយភ័យខ្លាច កូនមីកនី
ណាក៏បញ្ចេញទឹកខ្មៅដើម្បីលេបវាឱ្យបាន។ នីណាក៏សម្រេចចិត្តថា ដល់ពេលត្រឡប់ទៅ
ផ្ទះវាវិញហើយ។

ពេលវាមកដល់ផ្ទះវិញ វាមិនអាចចូលផ្ទះបានឡើយ ព្រោះខ្លួនវាធំពេក។

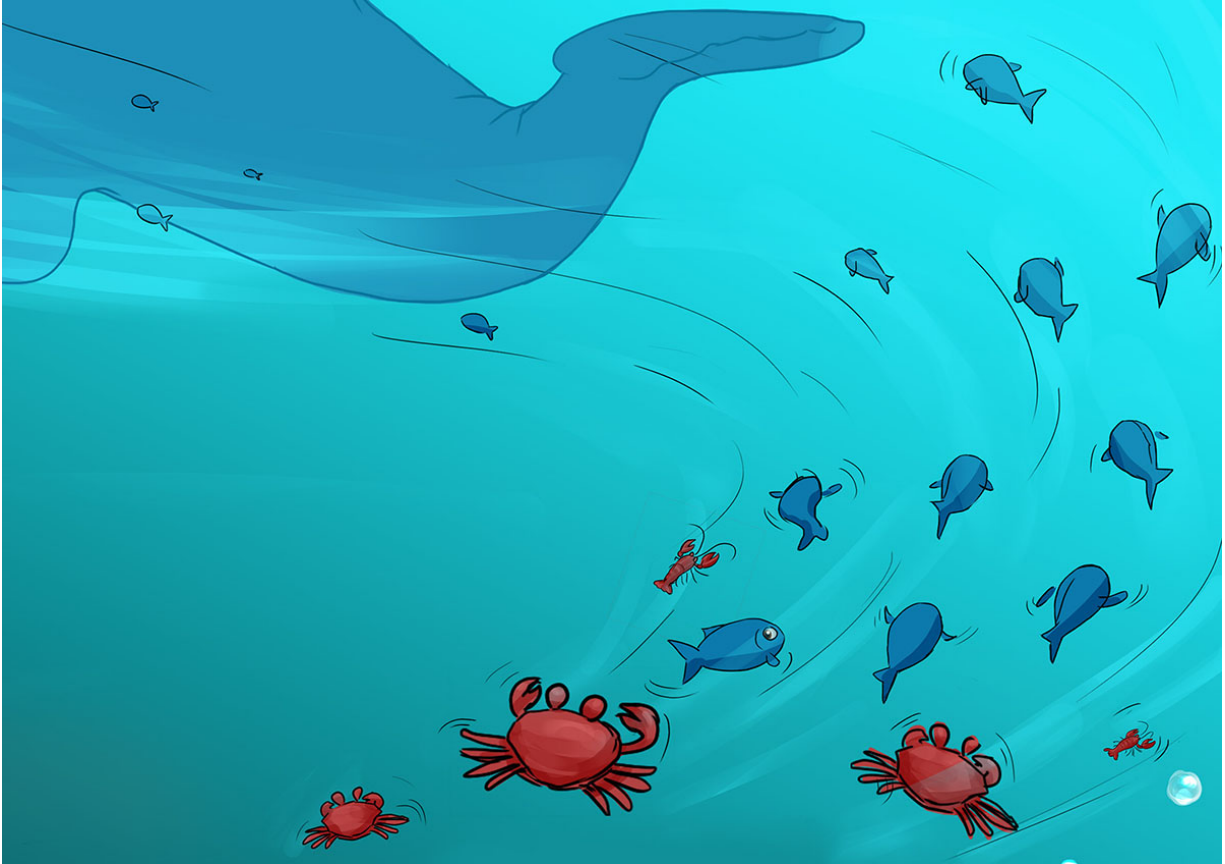
«អួយៗ! ចុក...ចុកពោះខ្លាំងណាស់! ស្លាប់ឥឡូវហើយៗ!» តើនីណានឹងធ្វើយ៉ាងណាទៅ?

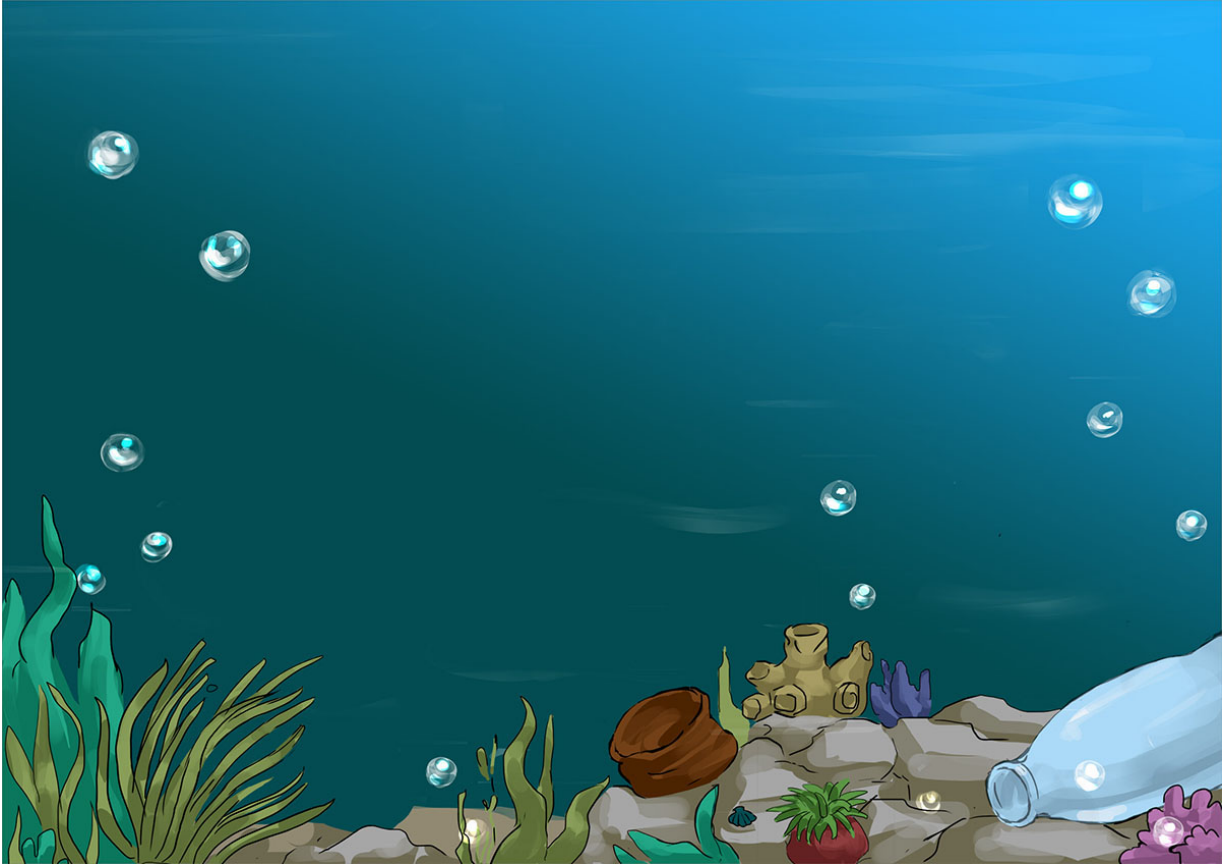

ចុងក្រោយ វាក៏បានសម្រេចចិត្តខ្ជាក់បង្គោល បង្គង កូនត្រី ស្បោង សំបកដប ក្ដាម ផ្កាថ្ម អណ្ដើក និងត្រីបាឡែន ចេញវិញទាំងអស់។ វាក៏ប្រែរូបរាងទៅជាធម្មតាវិញ ហើយម្ដាយវាក៏ត្រឡប់មកវិញដែរ។

ចាប់ពីពេលនោះមក កូនមីកនីណាតែងតែពេញចិត្តនឹងចំណីដែលមេវាធ្វើឱ្យ ហើយវាមិន
ញ៉ាំអ្វីផ្ដេសផ្ដាសទៀតឡើយ។

Brought to you by

The Asia Foundation

Let's Read is an initiative of The Asia Foundation's Books for Asia program that fosters young readers in the Asia-Pacific.

booksforasia.org

To read more books like this and get further information, visit

letsreadasia.org.

Original Story

ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅតែឃ្លាន, Author: Sat Dich. Illustrator: Meth Phearum.

Published by The Asia Foundation - Let's Read, <https://www.letsreadasia.org> © The Asia Foundation - Let's Read. Released under CC BY-NC 4.0.

This work is a modified version of the original story. © The Asia Foundation, 2020. Some rights reserved. Released under CC BY-NC 4.0.

For full terms of use and attribution, <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

#_contributions_#

ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅតែឃ្លាន

តើអ្នកចាំបាច់ប៉ុណ្ណាដែរ?

១. កូនមីកនីណាចូលចិត្តការញ៉ាំបំផុត។

ក. ត្រូវ

ខ. ខុស

២. មុនចេញទៅ មេមីកបានផ្ដាំនីណាកុំ
ឱ្យញ៉ាំអីផ្ដេសផ្ដាស។

ក. រកនីណា

ខ. រកចំណី

គ. ធ្វើសំបុក

៣. តើកូនមីកនីណាបានធ្វើអ្វី បន្ទាប់ពីមេវាចេញទៅក្រៅបាត់?

ក. នៅផ្ទះចាំមេវារកចំណីឱ្យ

ខ. លូចចេញទៅលេងជាមួយបង្គង់ ក្ដាម និងត្រីបាឡែន

គ. លូចចេញទៅរកចំណីខ្លួនឯង

៤. កូនមីកនីណាបានលូចចេញទៅចាប់បង្គង់បានជាចំណី ហើយក៏
ត្រលប់មកផ្ទះវិញ ព្រោះមានអារម្មណ៍ឆ្អែត។

ក. ត្រូវ

ខ. ខុស

ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅតែឃ្លាន

៥. តើនៅពេលណាដែលខ្លួនរបស់កូនមីកនីណា ប្រែប្រួល?

ក. ពេលវាយឃ្លាន

ខ. ពេលអារម្មណ៍ផ្លាស់ប្តូរ

គ. ពេលរកចំណី

ឃ. ចម្លើយទាំងអស់ ក, ខ និងគ

៦. ពេលកូនមីកនីណាមកដល់ផ្ទះវិញ វាមិនអាចចូលផ្ទះបាន

ព្រោះ.....។

ក. វាលឺជើង

ខ. វារកផ្ទះមិនឃើញ

គ. ខ្លួនវាធំពេក

៧. ហេតុអ្វីបានជាកូនមីកនីណាត្រូវខ្ចាក់ចំណីដែលវាបានស៊ី ចេញវិញទាំងអស់?

ក. ព្រោះវាចុកពោះខ្លាំងពេក

ខ. ព្រោះវាមិនចូលចិត្តរសជាតិរបស់ស្បៀង និងសំបកដប

គ. ព្រោះវាមិនអាចលេបត្រីបាឡែនបាន

ឃ. ព្រោះវាត្រូវបញ្ចេញទឹកខ្មៅ

ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅតែឃ្លាន

ចម្លើយ

១. ក

២. ខ

៣. គ

៤. ឌ

៥. ឃ

៦. គ

៧. ក

